

Ο αγωνία του συνομιλητή πριν την συζήτηση

(Κείμενο επηρεασμένο από το βιβλίο του Peter Handke* « Η αγωνία του τερματοφύλακα πριν το πέναλτι» που αργότερα κινηματογραφήθηκε από τον Wim Wenter**)

Αγαπητοί φίλοι & συνάδελφοι,

Θα σας παρακαλούσα να μου δώσετε τα ονόματα και τις διευθύνσεις εκείνων που ήταν υπέρ, η διστακτικοί - ή ακόμη αυτών που ήταν αντίθετοι στις συζητήσεις για τις αναθεωρήσεις των δομών σπουδών της Ανωτέρας Γεωπονικής Σχολής Αθηνών, της Ανωτάτης Γεωπονικής Σχολής Αθηνών, της ισοτιμίας με το Εθνικό Πανεπιστήμιο και μετά με το ΕΜΠ, της 5ετους φοίτησης, του βασικού κορμού και της εξειδίκευσης σε κλάδους, την δημιουργία δύο τμημάτων, την μετονομασία σε Γεωπονικό Πανεπιστήμιο, την δημιουργία 7 τμημάτων.

Τις χρειάζομαι αυτές τις διευθύνσεις ξέρετε, αν και είναι λογικό οι περισσότεροι να βρίσκονται αλλού. Τις χρειάζομαι τις διευθύνσεις αυτές, να τους βρω να συζητήσω μαζί τους. Σας διαβεβαιώνω ότι σ' αυτή την συζήτηση θα μείνω παιδί γιατί μόνο έτσι θα μπορέσω να αποκλείσω το προγραμματισμένο τρόπο σκέψης μου που με βόλεψε μέχρι τώρα στη ζωή.

Στην πραγματικότητα εκείνο που θα ήθελα να νοιώσω απ' αυτή την συζήτηση είναι όχι τα επιχειρήματα τους, αλλά το χρώμα της φωνής τους, δηλαδή την διάθεση τους για τις δομές μέσα από το είδωλο ενός ακλόνητου προηγούμενου (αναθεωρημένου) σχήματος που έχει ήδη μετακινηθεί στην άκρη.

Ο καθηγητής David Ingram, εξέχων γεωπόνος και οικολόγος, της εποχής μας, θεωρεί ότι «Οι καλλιτέχνες και οι επιστήμονες μοιράζονται ένα κοινό σκοπό και μια αγωνία να οραματιστούν να περιγράψουν και τελικά να ερμηνεύσουν το κόσμο που συνεχώς αλλάζει τριγύρω τους». Και οι δυο ομάδες, ΠΡΕΠΕΙ να διαθέτουν ένα συνδυασμό δημιουργικότητας - πρωτοτυπίας και αξιοσύνης, για να εντοπίζουν με ακρίβεια την αλήθεια ώστε η επικοινωνία τους με τους άλλους (κοινωνία) να είναι περιεκτική, γεμάτη καθαρότητα, για την τελική αξιολόγηση.

Ξέρετε είναι εξαιρετικά σπουδαίο οι επιστήμονες και η κοινωνία να μάθουν να επικοινωνούν περισσότερο ικανοποιητικά, αλλά ίσως σπουδαιότερο είναι η επικοινωνία μεταξύ μας (ως επιστήμονες) χωρίς το φόβο και την αγωνία που νοιώθει ο τερματοφύλακας πριν το πέναλτι. Στην πρόταση του Πρύτανη διέγνωσα την αγωνία των συνομιλητών *όχι μόνο* για την συζήτηση, αλλά για το προηγούμενο 'καλύτερο κόσμο' που είχαμε τότε ως επιστήμονες περιγράψει & ερμηνεύσει.

Μήπως έφτασε ο καιρός να οραματιζόμαστε (και όχι να οραματιστούμε).

Νυχάς Γ-Ι., Ε.

* Αυστριακός συγγραφέας (τιμημένος με Βραβείο NOBEL Λογοτεχνίας)

** Διάσημος Γερμανός σκηνοθέτης